

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 178
van **VERA CELIS**
datum: 7 februari 2019

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Leerlingen provincie Oost-Vlaanderen - Thuistaal niet Nederlands (2)

In het kader van het financieringssysteem wordt sinds het schooljaar 2007-2008 aan de ouders van alle leerlingen uit het gewoon basisonderwijs en het gewoon secundair onderwijs een formulier voorgelegd dat naar de thuistaal van de leerling peilt. De ouders moeten aankruisen welke taal de leerling meestal met de vader, de moeder, de broers en zussen en de vrienden spreekt. Ze hebben hier telkens de keuze uit Nederlands, Frans of 'een andere taal'.

Een leerling scoort op de indicator 'Thuistaal niet Nederlands' als hij of zij in het gezin bestaande uit vader en/of moeder en/of broers en zussen ofwel met niemand ofwel in een gezin met drie gezinsleden (de leerling niet meegerekend) met maximaal één gezinslid Nederlands spreekt; broers en zussen worden als één gezinslid beschouwd.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 460 van 21 juni 2018 gaf de minister aan dat de cijfers van het schooljaar 2017-2018 voor de provincie Oost-Vlaanderen in het najaar zouden verschijnen op Dataloep. In antwoord op een meer recente vraag (nr. 35 van 26 oktober 2018) gaf de minister aan dat ze de cijfers pas zou publiceren op Dataloep als ook de gegevens over de andere leerlingenkenmerken verwerkt waren.

Echter, tot op heden zijn de cijfers van het schooljaar 2017-2018 nog steeds niet verschenen op Dataloep. Nochtans is het belangrijk dat de stijgende trend van afgelopen jaren van nabij wordt opgevolgd. Eveneens wordt er op Dataloep geen onderscheid gemaakt tot op het niveau van de individuele scholen, wat nochtans interessante informatie zou kunnen opleveren.

1. Kan de minister een overzicht geven van het totaal aantal leerlingen in de provincie Oost-Vlaanderen dat scoort op de indicator 'Thuistaal niet Nederlands'? Graag de cijfers en percentages in een evolutie van het schooljaar 2012-2013 t.e.m. het schooljaar 2017-2018 per onderwijsverstrekker, per vestigingsplaats van de school en per gemeente voor zowel het gewoon basisonderwijs als voor het gewoon secundair onderwijs. Graag ook een onderscheid tussen de verschillende onderwijsvormen (aso, tso, bso, kso).
2. Zijn er opvallende tendensen en vaststellingen op gemeentelijk en stedelijk niveau binnen de provincie? Zo ja, welke?
3. Hoe interpreteert de minister deze cijfers en welke conclusies verbindt ze hieraan?

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 7 februari 2019
van **VERA CELIS**

Om de vraag naar het aantal leerlingen die scoort op de indicator "thuis taal niet Nederlands" te beantwoorden, doe ik beroep op de databanken van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AGODI). De AGODI-databanken werden geraadpleegd op donderdag 21 februari 2019.

1. Hieronder vindt de Vlaams volksvertegenwoordiger een overzicht van de evolutie van het percentage leerlingen met thuis taal niet Nederlands in de provincie Oost-Vlaanderen.

	2012-2013	2013-2014	2014-2015	2015-2016	2016-2017	2017-2018
Kleuteronderwijs	14,4%	15,0%	15,8%	16,6%	17,6%	18,4%
Lager onderwijs	12,5%	13,1%	13,6%	14,4%	15,2%	16,0%
Secundair onderwijs	9,7%	10,5%	11,4%	12,4%	13,4%	14,3%

Bron: Agentschap voor Onderwijsdiensten

In de bijlage vindt u, zoals gevraagd, een overzicht van het aantal en het percentage leerlingen per vestigingsplaats en per hoofdstructuur in de provincie Oost-Vlaanderen dat scoort op de indicator "thuis taal niet Nederlands". Het gaat om de cijfers van schooljaar 2012-2013 tot en met schooljaar 2017-2018. Voor het secundair onderwijs, maakte ik ook nog de opdeling tussen de verschillende onderwijsvormen, waarbij AGODI ook nog de cijfers voor de eerste graad, de onthaalklas en het hoger beroepsonderwijs bekeek.

Omwille van de privacy wordt het aantal leerlingen en het percentage leerlingen dat scoort op de indicator "thuis taal niet Nederlands" niet weergegeven, wanneer het aantal leerlingen dat niet scoort op de indicator kleiner is dan zes.

2. In het basisonderwijs blijkt het percentage "thuis taal niet Nederlands" de voorbije zes schooljaren het hoogst in de faciliteitengemeente Ronse (42,0% in 2012-2013 en gestegen met 4,4 procentpunten tot 46,4 in 2017-2018).

In het secundair onderwijs merk ik dat de gemeente Temse het grootste percentage leerlingen heeft waarvan de thuis taal niet het Nederlands is gedurende de gevraagde periode (43,5,0% in 2012-2013 en gestegen met 11,2 procentpunten tot 54,8 in 2017-2018). Dit gegeven moet met de nodige omzichtigheid behandeld worden: in Temse is immers maar één kleine secundaire school actief waardoor het percentage voor Temse "scheef" kan worden getrokken. De meeste leerlingen secundair onderwijs uit Temse gaan trouwens naar Sint-Niklaas naar school.

Verder zie ik dat in bijna alle gemeenten het percentage leerlingen die aantikken op de indicator "thuis taal niet Nederlands" in meer of mindere mate is toegenomen. Alleen in de gemeenten Wichelen, Knesselare en Wortegem-Petegem is er geen toename van het percentage leerlingen met thuis taal niet Nederlands tussen schooljaar 2012-2013 en schooljaar 2017-2018.

3. Ik stel vast dat het percentage leerlingen met een andere thuis taal dan het Nederlands al verschillende jaren stijgt. Ik blijf het nodig vinden om scholen voldoende te ondersteunen, bijvoorbeeld door het toekennen van extra omkadering en werkingsmiddelen op basis van die parameter.

BIJLAGE

Overzicht